

[Erhard Jakobsen]

Jeg tilgiver hr. Lykketoft, der kun har været kort tid her i tinget, at han ikke ved, at Centrum-Demokraterne to eller tre gange har fremsat forslag om, hvordan man gradvis kunne afskaffe grundskatterne, men nu var det slet ikke det, det drejede sig om. (*Munterhed*). Nej, det var det da ikke. Det var bare det, hr. Lykketoft spurgte om. Her drejede sagen sig om at lægge loft over de bestående skatter. Derved får man ikke mindre indtægter, man får bare heller ikke større. Der er forskel på at lægge loft over det, der består, for det kræver ikke en refinansiering. Det var det, der var forskellen.

Jeg slår altså fast, at det, det drejer sig om for Socialdemokraterne, er at lave pindehuggeri om et lille beløb til gunst for parcelhus-ejere eller for pensionister, herunder dem i parcelhus. Når det kommer til de store beløb, er man altså ikke hjemme, men all right, godt ord igen, hvis Socialdemokraterne er parat til at forpligte sig til i en ny periode at gå ind for, at vi lægger loft over ejendoms-skatterne, skal det da med glæde blive modtaget som et oplæg til en ny forhandling. Jeg forstår på hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke var med i skattereformen. Jamen så meget desto nemmere, for så kan man diskutere det i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at takke hr. Erhard Jakobsen for denne uddybning. Nu har jeg forstået, at hr. Erhard Jakobsen vil lægge et loft, som betyder, at ingen skulle af med mere, ingen skulle af med mindre, og derfor ville indtægterne for samfundet være de samme, men det ville være en fornøjelse for hr. Erhard Jakobsen at have et loft, som ingen stødte imod.

Jeg kan da glæde hr. Erhard Jakobsen med, hvis ikke han har fulgt så meget med i debatten, at det under skattereformen lykkedes at lave netop et loft over stigninger i lejeværdien, som bl.a. betyder, at næsten ingen pensionister – de skal bo i en meget, meget dyr bolig – kan få en stigning i lejeværdien fra år til år på højere end 1.000 kr., altså en merskat på 500 kr. Det har vi i fællesskab en fortjeneste for. Det synes jeg vi skal glæde os over, men det, hr. Erhard Jakobsen forsøgte,

var noget, som gjaldt alle, uanset om det var pensionister eller ikke.

Jeg synes ikke, det har så meget at gøre med hr. Steffensen og de højere skatter, som pensionisterne skal betale i 1988.

Albrechtsen (VS):

Det, der først og fremmest er brug for nu, er et kommunalt oprør, et samlet oprør imod den borgerlige politik. Fem år med borgerligt styre må være nok, mere end nok. Kravet om et klart alternativ, kravet om et arbejderflertal voksede ud af påkestrejkerne i 1985. Nu er der et nyt oprør på vej, et kommunalt oprør. Forhåbentlig bliver det et så stærkt, samlet og effektivt oprør, at det endelig kan fælde denne regering og effektivt stoppe ødelæggelsen af sygehusvæsenet, stoppe planerne om brugerbetaling, standse hele det frontale angreb på velfærdsstaten, som de borgerlige nu for alvor har indledt.

Igen i dag har vi oplevet en debat, hvor statsministeren kører videre i den samme nedslidte rille, men den forlorne optimisme kan ikke længere tilsløre de virkelige problemer. Nu er vi i fem år dag ud og dag ind blevet tudet ørerne fulde med jamren over betalingsbalancen og underskuddet og faren for den frygtelige afgrund, men lige meget hjælper det. Så længe der er borgerligt styre, lige så længe vil de uendelige krav om besparelser og offentlige nedskæringer fortsætte, og lige lidt vil det hjælpe på økonomien. Flere og flere vil blive arbejdsløse. Ventelisterne på sygehusene vil vokse, fiskene vil fortsat dø af iltmangel, og økonomien vil fortsætte sin støtte kurs ned ad bakke. Den borgerlige politik har spillet fallit, selv set ud fra et borgerligt synspunkt. Den borgerlige regerings indgreb, alle dens mange kure har haft det tilfælles, at de kun har gjort ondt værre, og sådan vil det blive ved med at være.

Derfor er svaret oprør. Det er på mange måder en underlig virkelighedsfjern debat, der foregår her i Folketinget. Det er ikke de grundlæggende problemer, der diskuteres, men det er nogle kortsigtede overfladeproblemer, man kradser lidt rundt i, underskud og konkurrenceevne og handelsstatistikker, som om det var andet end symptomer på en langt, langt dybere krise, der fårner sig op forude, og som stort set slet ikke diskuteres her i salen.